

வள்ளுவன்

கடந்த காலத்தில் தவறு செய்துவிட்டோம்

தமிழ்நாட்டில் நக்ஸலைட் இயக்கத்தின் தலைவர்களாக மூன்று பேர் கருதப்படுகிறார்கள். ஒருவர் எல். அப்பு. இவர் இறந்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இன்னொருவர் ஏ.எம். கோதண்டராமன். இவர் சிறையிலிருந்து விடுதலையான பிறகு தலைமறைவாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூன்றாமவர் புலவர் கலிய பெருமாள். இவர் சிறையில் இருக்கிறார்.

புலவர் கலியபெருமாள் தென் ஆற்காடு மாவட்டம், பெண்ணாடத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆரம்பத்தில் பெரியாரின் சீடராகத் திராவிடர் கழகத்தில் இருந்தார். பிறகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவுக்குப்பின் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியிலும் இருந்தார். சாரு மஜும்தார் தலைமையில் நக்ஸல்பாரி இயக்கம் 1967-இல்

தோன்றியதும், கலியபெருமாள் அதில் சேர்ந்தார்.

1955-லிருந்து 1969 வரை கலியபெருமாள் பெண்ணாடம் பகுதியில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்றினார்.

இதன்பிறகு 1970-இல் பெண்ணாடத்தில் வெடிகுண்டு தயாரிக்கும்போது, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவர் உட்பட மூன்று பேர் இறந்தார்கள். கலியபெருமாளுக்கு பலத்த காயம் ஏற்பட்டது. அவரது மனைவி வாலாம்பாளும், மூத்த மகன் வள்ளுவனும் அவரை காப்பாற்றினார்கள்.

“மக்கள் மத்தியில் கலியபெருமாளுக்கு இருந்த செல்வாக்கினால் யாரும் வெடிவிபத்து பற்றி போலீசுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. பத்து கிராமங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம் ஒரு மைல் தள்ளி இருந்த போலீசுக்குத் தெரியவில்லை” என்று வள்ளுவன் கூறுகிறார். பிறகு ஒரு மாதம் கழித்து பிணங்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டன. வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

போலீசுக்கு தகவல் கொடுத்ததாகக் கருதப்பட்ட ஐயம்பெருமாள் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார்.

இதையடுத்து கலியபெருமாளின் இரண்டாவது மகன் நம்பியார், கலியபெருமாளின் மனைவி வாலாம்பாளின் அக்கா அனந்தநாயகி, கலியபெருமாளின் பங்காளிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இராஜமாணிக்கம், ஆறுமுகம் ஆகியோர் உடனடியாகக் கைது செய்யப்பட்டனர். ஒன்றரை வருடமாக தலைமறைவாக இருந்த பிறகு கலியபெருமாள், அவரது தம்பி மாசிலாமணி, வள்ளுவன் ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

கலியபெருமாளின் மனைவி வாலாம்பாளும் கைது செய்யப்பட்டார். அவரை நீதிமன்றம் உடனடியாக விடுதலை செய்துவிட்டது. கலியபெருமாளுக்கும் வள்ளுவனுக்கும் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. பிறகு ஜனாதிபதி இதை ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைத்தார். மற்ற ஐவருக்கும் ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

1977-இல் ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததும் இந்தியா முழுவதும் உள்ள எல்லா நகஸலைட் கைதிகளையும் விடுதலை செய்துவிடலாம் என எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் பரிந்துரைத்தது. அதன்படி எல்லா மாநில அரசுகளும் நகஸலைட் கைதிகளை விடுதலை செய்தன. தமிழ்நாடு அரசு மட்டும் ஜனதா அரசின் பரிந்துரையை ஏற்கவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் நகஸலைட் கைதிகள் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதாக

தெரியவந்ததும் டெல்லி 'ஸ்டேட்ஸ்மன்' பத்திரிகை சிறப்பு நிருபர் கன்ஷியாம் பரதேசி என்பவர் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து அந்தக் கைதிகளைச் சந்தித்தார். பிறகு அவர்கள் நிலைமையைப் பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மனுதாக்கல் செய்தார். ஆயுள் தண்டனைக் காலம் சட்டப்படி முடிந்தபிறகும் கூட சில கைதிகள் விடுதலை செய்யப்படவில்லை என்றும் சிறைக்கொடுமைகளின் காரணமாக பல நக்ஸலைட் கைதிகளுக்குக் கடுமையான நோய்கள் உருவாகி உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் அவர் கூறினார்.

இதையடுத்து அவர் தொடர்ந்து கொடுத்த மனுக்களின் அடிப்படையில் சுப்ரீம் கோர்ட் தமிழ்நாடு அரசுக்கு சில உத்தரவுகளைப் போட்டது. நக்ஸலைட் கைதிகளுக்கு உடனடி மருத்துவ சிகிச்சை தரும்படியும், அதற்கு வசதியாக சிலரைப் பரோலில் விடுதலை செய்யும்படியும் கூறியது.

மிகவும் வயதான நிலையில் அனந்தநாயகி அண்மையில் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இதயநோயால் பாதிக்கப்பட்ட தன்னாசி என்ற நக்ஸலைட் கைதியும் மருத்துவச் சிகிச்சைக்காக விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

மாரச் மாத மத்தியில் வள்ளுவன் பரோலில் விடுதலை செய்யப் பட்டார். 1971 ஜூலையிலிருந்து 1982 மாரச் வரை பதினோரு வருட காலமாக சிறையில் இருந்து வந்துள்ள வள்ளுவன் இதுவரை ஒருமுறை கூட பரோலில் வெளியே வரவில்லை. போலீஸ் காவலுடன் வெளியே செல்வதை வள்ளுவன் ஏற்கவில்லை.

இப்போது முதல்முறையாக வெளியே வந்துள்ள வள்ளுவனுக்கு சுமார் 32 வயதாகிறது. இரண்டு மாத கால பரோலுக்குப் பிறகு வள்ளுவன் மீண்டும் சிறைக்குச் செல்ல வேண்டும்.

உங்களுக்கு அரசியல் பார்வை வந்தது எப்படி?

1955-லிருந்தே இடதுசாரிப் பார்வை உள்ளவராக அப்பா (கலியபெருமான்) இருந்தார். கிட்டத்தட்ட எங்க குடும்பமே - எல்லாருமே அந்தக் கண்ணோட்டத்திலேயே வளர்ந்தோம். நாம நேரடியா அப்ப பங்கு பெறல. ஆனா அதன் பேர்ல ஒரு அனுதாபம், அதுதான் நியாயம்ங்கற உணர்வுலயே நாங்க வளர்க்கப்பட்டுட்டோம்.

குடும்பத்ல, மிக எளிமையான வாழ்க்கை; இதுதான் கம்யூனிஸ்ட் வாழ்க்கை. சுரண்டல் இல்லாத சமுதாயம் வேண்டும் என்ற பார்வையிலேயே வளர்க்கப்பட்டுட்டோம்.

நான் கல்லூரிக்கு வந்தபிறகுதான் (1969 - பீ.யூ.சி. சென்னைப்

பச்சையப்பன் கல்லூரி) எனக்கு அதிகமா தெரிஞ்சுக்குற ஆர்வம் வந்தது. அப்பதான் நச்சல்பாரி இயக்கமும் வெடிச்சது.

அரசியல்ல இரண்டு விதமான வளர்ச்சி உண்டு. திட்டமிட்டே தங்களுக்கென்று ஒரு கோட்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டு வரக்கூடியவங்க. மற்றது நிர்ப்பந்தங்களினால் வருவது. நான் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்ட போது நிர்ப்பந்தத்தை சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு வந்தேன்.

நான் அரசியல் நூல்களைப் படிக்க ஆரம்பிச்சதே தலை மறைவுக்குப் பிறகுதான். நான் அதுவரையில் நடைமுறையில் மார்க்சிய அரசியலை ஏற்றுக்கொண்டவன். ஆனா சித்தாந்த அறிவு என்பது தலைமறைவுக்குப் பிறகுதான். என் அரசியல் வளர்ச்சியே குறுகிய காலதல் ஏற்பட்டதுதான். ஒரே வருஷம்தான்.

அரசியல் என்பது முதல்ல மனிதாபிமானத்துல தான் ஆரம்பிக்குது. யாருக்குமே அப்படித்தான் இருக்க முடியும்.

உங்கள் கட்சி இரகசியமாகச் செயல்படுவது பற்றி?

ஒரு கட்சிக்கு வெகுஜன அமைப்பு எப்படி முக்கியமோ, அதுபோல இரகசிய அமைப்பும் தேவை. இது நம் விருப்பம் மட்டும் அல்ல; தேவைகள். தலைமறைவா இருக்கணும்கறது நம்ம விருப்பம் அல்ல. அதே நேரத்துல எதிரி பலம் வாய்ந்தவனாயிருக்கும் போது, எதிரியை பலவீனப்படுத்த, குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் மறைஞ்சு ஒளிஞ்சு இருக்க வேண்டி இருக்குது. அதே நேரத்துல கடந்தகாலத்துல, கம்பீரீட்டா ஒபன் ஸ்தாபனமே கூடாது. மக்கள்கிட்ட நம்ம கருத்தை சொல்லக்கூடாதுனு இருந்தோம். நான் தலைமறைவா போயிட்டா யாரும் நச்சலைட்டு மக்கள்கிட்ட பேசறது கிடையாது. இதுக்கு முந்திய நடைமுறை இதுதான். ஒரு குழுவை ஃபார்ம் பண்ணுது. அந்தக் குழுவுல இருக்கிறவங்களுக்கே ஒருத்தர் பேர் மத்தவருக்குத் தெரியாது. மக்கள் நம்பறது இருக்கட்டும். பரஸ்பரம் தோழர்களுக்குள்ளேயே யார் யார்கு தெரிய முடியாத நிலைமை. இந்த மாதிரி தவறுகளைத்தான் கண்டிக்கிறோமே தவிர, இரகசிய அமைப்பு கட்சிக்கு தேவை தான்.

நச்சலைட்களுக்கு நீதிமன்றங்களில் நம்பிக்கை கிடையாது என்ற கொள்கையைப் பற்றி விளக்க முடியுமா?

இந்த பூர்ஷ்வா அமைப்புல, பூர்ஷ்வா கோர்ட்டுகள் மூலமா மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்கறதுல எங்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. இந்த சட்டங்கள், கோர்ட்டுகள் மூலமா மக்களுக்கு

எல்லாமே செய்தூர முடியுங்கற நம்பிக்கை இன்னைக்கும் இல்ல.

ஆனா, அதே சமயத்ல, இந்த சட்டத்னாலயும் நீதிமன்றத்துனாலயும் எதுவுமே நடக்காது. இது முழுக்க முழுக்க வெறும் பூர்ஷ்வாக்களுக்கு மட்டும் உள்ளதுதான். அப்படிங்கற அந்த அந்த கடைகோடி மனோபாவத்ல முன்ன இருந்தோம். அதுதான் தவறனு சொல்றோம்.

இதுனால் சின்ன அளவுலகூட மக்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாதுனு இப்ப நெனைக்கல. சில விஷயங்கள, லிமிடெட் அளவுல, இதனால் சாதிக்க முடியும்னு இப்ப நெனைக்கிறோம். இந்த லிமிடெட் அளவுகூட அப்ப நாங்க பயன்படுத்தியிருந்தா இந்த நிலைமைகள் வந்திருக்காது.

(வாலாம்பாள் குறுக்கிட்டுச் சொல்கிறார் “இவுங்க வழக்க நடத்தியிருந்தா, இவ்வளவு தண்டனை, இவ்வளவு பாதிப்பு வந்திருக்காது.”)

ஒரு சின்ன வழக்குல அரெஸ்ட் பண்ணியிருப்பாங்க. ஜாமீன்லகூட போக முடியும். நாம கோர்ட்டுகள்ல நம்பிக்கைக் கிடையாதுனு ஸ்டாண்ட் எடுத்துட்டோம். வெளில போக முடியாம, உள்ளேயே இருந்துகிட்டு, எந்த நோக்கத்துக்காக போராடறமோ, அதுக்காக மக்க்கிட்ட செல்ல முடியாம தனிமைப்பட்டிருக்கோம். ஜாமீன்ல போறதுல தப்பில்லை. ஆனா அதுவே பூர்ஷ்வா அமைப்பை ஏத்துகிட்டதாயிரும்னு, ஜாமீன்ல போகாம, எல்லாருமே பாதிக்கப்பட்டோம்.

அதை இப்ப தவறன்னு நினைக்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட மன மாற்றத்துக்கு என்ன காரணம்? சிறைக் கொடுமைகளா? மாறி வருகிற அரசியல் சூழ்நிலைகளா?

சிறைக் கொடுமையெல்லாம் காரணமல்ல; கிட்டத்தட்ட 1974-இல் (சிறைக்குப் போய் 4 வருஷங்களில்) இந்த மனமாற்றம் ஏற்பட ஆரம்பித்துவிட்டது. இயக்க ரீதியான அனுபவங்கள்தான் காரணம்.

நக்சல்பாரி மூவ்மெண்ட் வெடிச்சபிறகுதான் இந்தியாவில் ஆளும் வர்க்கங்களுக்குள்ளேயே பிளவு ஏற்படுது. அதுக்கு முன்ன கிடையாது. இயக்கத்தை சரியான முறையில் கொண்டு போயிருந்தா, ஆளும் வர்க்கம் மேலும் மேலும் ஓடஞ்சு போயிருப்பான்.

ஆனா எதிரியுடைய பலத்தைவிட எங்களுடைய பலவீனங்கள்தான் எங்கள் அழிச்சுதே ஒழிய, எதிரியுடைய தாக்குதல் அல்ல. இயக்கத்தை நடத்திச் செல்வது எப்படி நடைமுறைகள் என்ன என்பது பற்றிய

எங்கள் பலவீனங்கள்தான் காரணம்.

இந்தியா ஒரு அரை காலனி நாடு. இதுல விவசாயப் புரட்சிதான் நடத்தணும்கற அடிப்படைக் கோட்பாட்டுல இன்னிக்கும் எந்த மாறுதலும் இல்ல. ஆனா விவசாய மக்களை எப்படி திரட்டுவதுங்கறது பார்க்கும்போதுதான் வெறும் குழு மனப்பான்மையோடு இருந்த கடந்த கால முறையை அனலைஸ் பண்ணோம். அது தப்பு.

கிராமத்துல நாலு தோழர்கள் இருக்கிறாங்கனு சொன்னா, அந்த நாலு பேர் யாருன்னே மக்களுக்குத் தெரியாது. அது தெரியாம, மக்களை எப்பிடி திரட்ட முடியும்? இன்னிக்கு நாங்க என்ன சொல்றோம்? நாம் யார் என்பதை மக்களுக்குக் காட்ட வேண்டும். நிலப்பிரபுவுக்கு எதிரா போராட்டம் நடத்தினா, நாமதான் நடத்தினோம்னு காட்டணும். அப்பதான் நமக்காக போராடக் கூடியவர்கள் நக்சலைட்கன்னு அடிங்களுக்குப் புரியும்.

முதல்ல நாங்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் மக்களைத் திரட்ட உதவலங்கற அனுபவத்தலருந்து இதத் தெரிஞ்சுக்கிட்டிருக்கோம்.

1974-இல் உங்களுக்கு இப்படி ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட்டதற்கு இந்திய அரசியலில் அப்போது நடந்த மாற்றம் எந்த அளவுக்குக் காரணமாயிருந்தது? நீங்கள் ஆளும்வர்க்கம் என்று கூறக்கூடிய இந்திரா, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண், மொரார்ஜி தேசாய் ஆகியோருக்குள்ளே முரண்பாடுகள் அப்போது ஏற்பட்டன அல்லவா?

இல்ல, முன்னாலேயே மனோபாவ மாறுதல் ஏற்பட்டாச்சு. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடிகள் அதைக் கூர்மைப்படுத்தினதா சொல்லலாம்.

சாரு மஜும்தார் 1972-இல் இறந்துவிட்டதுகூட எங்கள் மனோபாவ மாறுதலுக்குக் காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. அது ஒரு துணைக் காரணமாக இருக்கலாம். கட்சி பின்பற்றின முறைகள், வழிகள் இதெல்லாம்தான் மாறுதலுக்கு அடிப்படையான காரணம்.

நக்சலைட் இயக்கம் உடைந்து பல குழுக்களாக ஆனது எப்போது?

குழுக்கள் ஓடையறதெல்லாம் சாரு இறந்த பிறகுதான். 1973க்குப் பிறகுதான், சாரு... போது சத்யநாராயண சின்ஹாவை மட்டும் மத்திய கமிட்டியிலிருந்து விலக்கினார். அப்ப ரெண்டு பிரிவுகள்தான். இன்னிக்கு இருக்கற மாதிரி நெறய இல்ல.

1974இல் மனோபாவ மாறுதல் ஏற்பட்ட போது கூட பிளவுகள் ஏற்பட்டதா சொல்ல முடியாது. 1975-க்குப் பிறகுதான்.

1975இல் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்துக்கு நெருக்கடி வருது. அது சர்வதேச அரசியல் சம்பந்தப்பட்டது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்துக்குப் பிறகு பிரிட்டன் அடிபட்ட பிறகு அமெரிக்கா வல்லரசா மாறி வரான். அந்த காலகட்டத்துல ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாடு, செல்வம் கொழிக்கும் நாடு அமெரிக்கானுதான் சொல்வாங்க. வியட்நாம் யுத்தம் அமெரிக்காவை எக்ஸ்போஸ் பண்ணிடுச்சு அது ஒரு ஏகாதிபத்தியம்னு தெரிஞ்சுடுச்சு. இந்த சமயத்துல சோவியத் யூனியன்ல ஸ்டாலின் இறந்துடறாரு. இறந்த பிறகு குருஷேவ் தலைமை வந்து அந்த படைகளையே மாத்தறாரு. இதை நாங்க... சொல்றோம்.

இந்தியாவில் இருக்கிற ஆளும் வர்க்கம், உலகத்துல எந்த ஏகாதிபத்தியத்தை சார்ந்து நின்று தங்களைக் காப்பாத்திக்க முடியும்னு நெனைக்கிறாங்களோ, அதை நோக்கிப் போகத் தயங்கறது கெடையாது. இது தரகு முதலாளிகளின் அடிப்படைத் தன்மை.

அமெரிக்காவை சார்ந்து நிந்தவங்க, இனிமே சோவியத்தை சார்ந்திருந்தாலும் தங்களைக் காப்பாத்திக்க வாய்ப்பு இருக்குன்னு நெனைக்கும்போது தான், அவங்க இந்தியாவுல ரெண்டா உடையறாங்க. அப்ப கோஷங்கள் மாறுது.

இந்திய ஆளும் வர்க்கம் அமெரிக்காவை சார்ந்து நிக்கற நிலைமை மாறி சோவியத் யூனியன்ல சார்ந்து நிக்கற நிலைமைக்கு வந்துட்டாங்க. அப்பதான் அமெரிக்க சார்பான ஜே.பி. மூவ்மெண்ட் வருது.

இந்தியா ஒரு அரை காலனி நாடு. பல்வேறு ஏகாதிபத்தியங்களுடைய சுரண்டல் நாடா இருக்கு. இந்த ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் தான் அடிமைனு கெடையாது. இதை இந்திய ஆளும் வர்க்கம் மிகத் திறமையாகச் சமாளிச்சு பேலன்ஸ் பண்ணிக்கிட்டு வரான்.

இந்த சூழ்நிலைல அன்னிக்கு நக்சல்பாரி இயக்கத்துல பல்வேறு முறைல இதைப் பார்த்தாங்க. ஜே.பி. இயக்கத்தை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்வது, எப்படி புரட்சி நடத்துவது அப்படிக்கறது பல்வேறு விதமாப் பாக்கறாங்க. ஒரு சிலர், கம்ப்ளீட்டா, சோவியத்தே அதிகாரத்த எடுத்துட்டதா நெனைக்கறாங்க. ரியலா ஓடஞ்சது 75ல இல்ல. அதுக்குப் பிறகுதான் ஓடையது. ஒரு நாட்டுல புரட்சிகரமான ஸ்தாபனம் இல்லாட்டி எந்த நெருக்கடியையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. 75ன் அரசியல் நெருக்கடி அப்படித்தான் ஆயிட்டுது.

அதன்பிறகுதான் கட்சிக்குள்ள மிகக் கடுமையான தத்துவார்த்தப்

போராட்டங்கள் ஏற்படுத்து. ஆளும் வர்க்கத்துடைய அரசியல் நெருக்கடியை மக்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்த, புரட்சிகரமான ஸ்தாபனம் இல்லாட்டி முடியாதுங்கற, பல்வேறு நாடுகள்ல ஏற்பட்ட அனுபவம்தான். எங்களுக்கு நேரடியான அனுபவம் அப்பதான் கெடைக்குது.

ரெண்டுவிதமான கருத்துகள். ஜே.பி. இயக்கத்ல ஊடுருவி அதப் பயன்படுத்தியிருக்கலாமா கூடாதா அப்பிடின்னு.

பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் பங்கு பெறுவதா, கூடாதா என்பது கூட நக்சலைட் குழுக்களுக்குள் பிளவு ஏற்படுத்திய இன்னொரு விஷயம் அல்லவா?

இது ஒண்ணு மட்டுமே பிளவு ஏற்படுத்தின பிரச்சனை இல்ல. வெவ்வேறு பிரச்சனைகள்ல இதுவும் ஒண்ணு. அவ்வளவுதான்.

இன்னொரு சிக்கல் அன்ஹிலேஷன் (annihilation)....? வர்க்க எதிரியை தீர்த்துக்கட்டுவது பற்றி கருத்து மாறுபாடு அல்லவா?

நாங்க உண்மையே ஒரு அமைதியான வாழ்க்கையைத்தான் விரும்பறோம். ஆனா அது எப்படி கிடைக்குதுங்கறதுதான் பிரச்சனை. மக்கள் உரிமைகளுக்காக போராடறாங்க. அது கொடுக்கப்படாமல் மக்கள் அழிக்கப்பட்டால், தற்காப்புக்கான நடவடிக்கை எடுக்க உரிமை உண்டு. அது தான் அன்ஹிலேஷன் பற்றிய என்னுடைய நிலைமை.

ஆனா இதுக்கு முந்தி என்ன நடந்தது, யாரோ தனிப்பட்ட ஒருசிலர் சேர்ந்துகிட்டு குழுக்களாப் போறது, இவங்கதான் மக்கள் எதிரிகன்னு முடிவு பண்ணது, அழிச்சுட்டு வந்தார்ரது. ஆனா அழிச்சவனுடைய நோக்கம் என்ன, எதுக்காக அழிச்சாங்க, அவங்களுடைய கொள்கைகள் என்ன, எது பத்தியுமே மக்களுக்குத் தெரியாது.

(வள்ளுவனின் தாயார் வாலாம்பாள் குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறார். அவங்க ஒருத்தர் அழிஞ்சு போறதுனால, இவங்க எந்த நோக்கத்துக்காகப் போனாங்களோ அதெல்லாம் அழிஞ்சு போயிருச்சான்றும் பார்க்கறது இல்ல).

அதப்பத்தியே சிந்தன கிடையாது.

(வாலாம்பாள் : கந்துவட்டிக்காரன கொன்னுட்டு வந்தார்ராங்க. அதுக்குப் பின்னால வாரிசு இருக்குதே. அதே மாதிரி பின்னாலயும் பண்ணிகிட்டு தான் இருக்காங்க).

இவன் ஒரு கொடுமைக்காரனா இல்லியாங்கறத யாரு

தீர்மானிக்கிறது? தனிநபர்கள் அல்ல. மக்கள்தான் தீர்மானிக்கணும். இதுக்குமுந்தி செஞ்சுகிட்டிருந்தது என்ன? தனி நபர்கள் தான்.

ஆனா மக்கள்தான் தீர்மானிக்கணும்னு சொன்னா, அவுங்க அவசியப்பட்டா, அந்த எதிரிகிட்டயிருந்து தங்களை தற்காத்துக் கொன்றதுக்கு அந்த எடத்துல வன்முறையை பயன்படுத்தறது தப்பு கெடயாது.

இதுக்கு முந்தி அப்படி இல்ல. ஒரே போராட்ட வடிவம் அது ஒண்ணுதான். அதுதான் தலையாய வடிவம்னு இருந்தது. இன்னிக்கு அப்பிடி இல்ல, வர்க்கப் போராட்டத்துடைய பல்வேறு வடிவங்கள்ல அது ஒண்ணு, அவ்வளவுதான்.

பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் பங்கேற்கலாம் என்று சில குழுக்கள் நினைக்கிறார்களே, உங்கள் கருத்து என்ன?

எனக்கு அதுல நம்பிக்கைக் கிடையாது. ஆனா இருக்கக்கூடிய ஒருசில பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தையும் பறிச்சிட்டு, தனிநபர் சர்வாதிகாரமா மாத்தணும்னு இந்திராகாந்தி முயற்சி செய்தால், அத நான் எதிர்ப்பேன். தனிநபர் சர்வாதிகாரம் பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகமானுகேட்டாநான் பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்துக்குத்தான் நிப்பேன். அதுல ஒண்ணும் சந்தேகம் கெடயாது. அதே சமயத்துல இது மூலமாவே பிரச்சனைகளை தீர்த்துட முடியும். அல்லது இதை எக்ஸ்போஸ் பண்ண அங்க போறேன்னு சொன்னா, அதுல எனக்கு நம்பிக்கைக் கெடையாது.

சரி, பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தில் பங்கேற்காமல், நீங்கள் எப்படி அதற்காக (ஆதரவாய்) நிற்க முடியும்?

பங்கேற்றுதான், அதற்காக நிற்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை.

அதெப்படி? நீங்க என்னவோ தேர்தலுக்கு நிக்கப் போறது இல்ல. எம்.பி.யா வரப்போறது இல்லை. அப்புறம் அது எப்படி இருந்தா உங்களுக்கென்ன என்று சாதாரண மனிதன் கேட்கும் கேள்விக்கு என்ன பதில்?

நான் ஒரு அடிப்படையான மாற்றத்தை விரும்பறவன்தான். ஆனா இருக்கக்கூடிய சில சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிரி அல்ல. சீர்திருத்தம் மட்டுமே தீர்வு இல்லைன்னு சொல்லுவோம். நாங்க கலந்துகிடறது இல்லங்கறது பிரச்சனை கிடையாது.

இருக்கக்கூடிய உரிமைகளையே பறிக்கும் போது பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தைக் காப்பாத்த உதவியாக இருக்க வேண்டியது எங்க பொறுப்பு.

அரசியல்வாதிகள் தங்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காத போதும் கூட தேர்தலில் ஓட்டுப்போடும் மக்களின் எண்ணிக்கை குறையவில்லை அல்லவா?

ஓட்டுப்போடுவதனாலேயே மக்கள் பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம் அல்ல. இந்த அமைப்பைவிட்டால், இந்த அரசியல்வாதிகளைவிட்டால் வேறு மாற்று என்ன? கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர். இருவருமே அரசியல் ரீதியாக அடிபட்டவர்கள்தான். அந்த நேரத்துல மக்கள் தேர்தலில் ஒரு முழு மாற்றத்தை நடத்திக் காட்டினார்கள். ஏன்? எப்படி? எம்.ஜி.ஆர்.தான் அடிபட்ட நேரத்துல வாக்குறுதிகள அள்ளி அள்ளி வீசினார். கருணாநிதி அதை செய்யல. வாக்குறுதிகளை நடத்த முடியாதுங்கறது வேற விஷயம். மக்கள் என்ன பாக்கறாங்க? இவன் குடுக்கிறேன்னாவது சொல்றான்யா, அவன் குடுக்கறேன்னு கூட சொல்லமாட்டேன்கறான்யா, அவனைவிட இவன் பரவாயில்ல. இந்த மனோபாவத்ல, ஒரு அனுதாபத்ல மக்கள் முடிவு செய்யறாங்க.

இந்தச் சூழ்நிலைல பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தையும் பங்கெடுக்காமல், முழுக்க இரகசியமான நடவடிக்கைகளையும் ஈடுபடாம, நீங்க என்ன செய்யப்போறீங்க? ஜனங்க கேட்கக்கூடிய ஒரு கேள்விய பார்க்கலாம். தேர்தலை பகிஷ்காரம் செய்யச் சொல்றீங்க. நாங்க பகிஷ்காரம் செஞ்சாலும் யாராவது ஆட்சிக்கு வரத்தானே போறாங்க. நாங்க செஞ்சதுனால் என்ன பயன்?

மக்கள்ல ஒரு சிறு பகுதிதான் தேர்தல் பகிஷ்கரிக்கறாங்க. அது சிறு பகுதியா இருந்தாலும்கூட ஆளும் வர்க்கம் நடுங்கறான். ஏன்? இந்த மனோபாவம் ஓட்டுமொத்தமா எல்லாருக்கும் வளர்ந்துற கூடாது. இது ஒரு அடிப்படையான வழிகாட்டுதலா அமைஞ்சிரும்னு பயப்படறாங்க. இந்த பகிஷ்காரம் அமைப்புக்கே ஒரு அடிப்படையான சவால்னு பாக்கறாங்க, அதனால் பிரச்சனைகளை தீர்க்கறதா நம்பிக் கையை ஊட்டறாங்க.

இதற்கு ஒரு மாற்றை நாம் காட்டிவிட்டால் இந்த பிரச்சனையே கிடையாது. மாற்றத்தைக் காட்டாததுதான் எங்க கடந்ல காலத் தவறு.

‘தண்ணீர் தண்ணீர்’ படத்தையே எடுத்துக்குங்க. அதுல சொன்ன மாதிரி, ஒரு சின்ன வாய்க்கால் வெட்ட, ரெட் டேப்பிஸம் மற்றும் ஆயிரம் பிரச்சனைகள். இதே மாதிரி பிரச்சனைல, கிராமப்புறங்கள்ல இருக்கக்கூடிய ஒரு புரட்சிகரமான இயக்கம் மக்கள திரட்டலாம். வாய்க்கால வெட்டுதுக்கு பெட்டிஷன் குடுக்கறதுக்கு பதிலா

அவங்களேயே நேரடியா அதுல ஈடுபட வெக்கறது, நேரடியா பலன்கள் கிடைக்குது. இப்படியே எத்தனையோ சாதிக்க முடியும். இப்படி நடைமுறை செய்யும் போது பஞ்சாயத்துன்னு ஒண்ணு வேணும். அசெம்பிளினு ஒண்ணு வேணும்மற பிரமைகள்லாம் ஓடஞ்சுபோயிடும்.

இதுக்கு முந்தி இத செய்யல. இனிமே செய்யணும்.

(வாலாம்பாள் : இதுக்கு அரசாங்கம் விடுமா என்ன? அதுக்கு நம்ம உதவி செய்யப்போறோம். அது வந்து தடுக்குதே?)

அடக்குமுறை வரத்தான் செய்யும். அத சந்திச்சுதான் ஆகணும்.

இப்போது பல்வேறு நக்சலைட் குழுக்கள் இடையே இணைப்பு முயற்சி பற்றி செய்திகள் வருகின்றன. அதுபற்றி?

அதபத்தி எனக்குப் போதுமான தகவல் கெடையாது. இப்பதான் வெளிய வந்திருக்கேன்.

‘தண்ணீர் தண்ணீர்’ பத்தியெல்லாம் தெரிஞ்சு வெச்சுக்கிட்டிருக்கீங்க?

ஒரு கட்சியுடைய நடைமுறைக்கும் இதுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கு. இது அன்றாடப் புத்திரிகைகள்ல வந்துகிட்டிருக்கு. பூர்ஷ்வா அரசியல்வாதிகளுக்குள்ளயே பெரிய சர்ச்சையா இருக்கு. ஆனா கட்சி விவாதங்கள் அப்பிடி இல்லையே.

நக்சலைட் குழுக்களிடையே இணைப்புக்கான சாத்தியம் இருப்பதாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

கொள்கை அடிப்படையிலான இணைப்புதான் சரியா இருக்கும். சாத்தியம் இருக்குன்னு நான் நெனைக்கறேன். வர்க்கப் போராட்டங்கள் நடக்க நடக்க, சரி - தவறுக்கிடையே நடக்கக்கூடிய இந்த போராட்டங்கள் ஒரு சரியான திசைக்கு இயக்கத்தைக் கொண்டு வரும்போது, இந்த சரியான திசையை நோக்கி மத்த குழுக்கள் வந்தாகணும் இல்ல, அழிஞ்சாகணும், அது அப்படித்தான் நடக்கணும். ஏதோ நாலு பேர் பேசறதுனால ஒற்றுமை ஏற்படுதுன்னு இல்ல. அப்பிடி நான் பார்க்கல.

நீங்கள் சிறைக்குப் போய் இப்போது வெளியே வந்திருக்கிற 12 வருஷங்களுக்குள் சமூகச் சூழ்நிலையில் நிறைய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகர்ப்புற நடுத்தர வகுப்பு (அர்பன் மிடில்கிளாஸ்) ஒன்று பவர்ஃபுல்லாக உருவாகியிருக்கிறது. உங்கள் பார்வையில் சமூக மாற்றத்தில் அவர்கள் பங்கு என்ன?

இவங்க யார்கூ சொன்னா, புத்திஜீவிங்கதான். எந்த ஒரு

நாட்லயுமே இன்டெலக்ஸவல்சுக்கு ஒரு கணிசமான பாத்திரமே இருக்கு. அது இந்தியாவிலயும் உண்டு. அதுக்கு மேல ஒண்ணும் பெரிசா கெடயாது.

எந்த ஒரு நாட்லயும் ஒரு புரட்சிகர இயக்கத்த ஆரம்பிக்கிறது இன்டெலக்ஸவல்கள்தான். அதே நிலைமைதான் இந்தியாவிலயும் இருக்கு. ஆனா மத்த நாடுகள்ல புரட்சிகள்ல புத்திஜீவிகள் வகித்த பாத்திரத்தைவிட, இங்க மிக அதிகமான பாத்திரம் அவங்களுக்கு உண்டு. உதாரணமா, இன்னிக்கு இந்தியாவுல பத்திரிகை நிருபர்கள் எடுத்துக்குங்களேன். பத்திரிகை நிருபர்களுடைய பங்கை உலகத்ல வேற எந்த நாட்லயாவது பார்த்திருக்க முடியுமா? இந்தியாவுல மட்டும்தான் அதிகமா இருக்கு, ஏன்? ஒரு தனி வர்க்கமாகவே வளர்ந்து வந்திருக்காங்க. அதனால் இவங்களுக்குன்னு ஒரு தனி பொறுப்பு இருக்கு. இன்னிக்கு இந்தியாவில் நிருபர்கள் தாக்கப்பட்டுக்கிட்டே இருக்காங்க. ஏன்? என்ன விஷயம்? பரதேசிதான் எங்க விஷயத்த கோர்ட்டுக்கு கொண்டு போறாரு. சென்னை நடைபாதை பிரச்சனையை கோர்ட்டுக்கு கொண்டு போறாங்க.

இதெல்லாம் எதனுடைய விளைவுகள்? இந்தியாவில் உள்ள அரசியல்வாதிகள் மீது ஏற்பட்ட அதிருப்திகளினால். அர்பன் மிடில்கிளாஸ் தாங்கள் முன்னின்று இந்த பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கணும்னு நெனைக்கறாங்க. அவங்க விஷய ஞானம் உள்ளவர்களா இருக்கிறதுனாலயிம் ஜனநாயகப் பார்வையின் காரணமாகவும், அதிகார அமைப்புல பங்கு இருக்கறதுனாலயும் அவங்களுடைய பங்கு, மத்த இடங்களோட ஒப்பிடும்போது இங்க ஜாஸ்தினு சொல்லலாமையொழிய இந்தியால மட்டும் இந்த நிலமை இருக்குனு சொல்ல முடியாது.

இனிமேல் நக்சலைட் இயக்கம் அதிகமாக பகிரங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் என்று நீங்கள் கூறுகிற நிலையில், தி.மு.க., அ.இ.அ.தி.மு.க., சி.பி.ஐ., சி.பி.எம்., ஜனதா போன்ற பிற கட்சிகளோடும், ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற அமைப்புகளுடனும் உங்கள் கட்சியின் உறவு எப்படிப்பட்டதாய் இருக்கும்? இவர்களில் யாரை நண்பர்கள் என்று கருதுவீர்கள்?

குறிப்பிட்ட இடத்ல யார் யார் மக்கள் பிரச்சனைகளுக்கான போராட்டத்துக்கு ஆதரவா நிக்கறாங்களோ, அவங்கதான் நண்பர்கள், தி.மு.க.வா, அ.தி.மு.க.வா, சி.பி.எம்.மாங்கறது பிரச்சனையே கிடையாது. ஒட்டுமொத்தமான அளவுலயும் இதே அடிப்படைதான். எங்களப் பொறுத்தமட்டில் தேர்தல் ரீதியான கூட்டணிங்கற பிரச்சனையே கெடயாது.

ஸ்தல பிரச்சனை அடிப்படையில் நண்பர்களை கணிப்பது முதல் கட்டம். மொத்தமாகப் பெரும்பாலான அளவில் யார் நண்பர்கள்?

இப்ப ஸ்டேட் அட்டானமி பிரச்சனையை ஒரு உதாரணமா சொல்றேனே. இந்தியா பல்வேறு தேசிய இனங்களக் கொண்ட நாடு. இதுல மிகப் பெரிய தேசிய இனம் ஹிந்தி தேசிய இனம்தான். இதுதான் கிட்டத்தட்ட 35 வருஷமா, நாகா, மிலோ, மணிப்பூரி, தமிழ், காஷ்மீர் தேசிய இனங்கள் அடக்கி வந்திருக்கு. திராவிட தேசிய இனம்னு நான் சொல்லல. தமிழ்த் தேசிய இனம்தான். தமிழ் மக்கள், தமிழ்நாடுதான் தமிழ் தேசிய இனம்.

நான் சொல்றது நாலரை கோடி தமிழ் மக்களை மட்டுமே. தமிழ் தேசிய இனம், தெலுங்கு தேசிய இனம்னு மொழி அடிப்படையிலான தேசிய இனங்கள்தான்.

ஹிந்தி தேசிய இனத்துக்கான வேறுபாடு இருந்தாலும்கூட, சிறிய தேசிய இனங்கள் ஒடுக்கறதுல, ஒன்றுபட்டே இருந்திருக்காங்க.

இப்ப தமிழ் தேசிய இன மக்கள் தங்கள் தேசிய உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள போராடினால், அத நாங்க ஆதரிப்போம். ஒரு இனம் சுரண்டப்படுதா இல்லியாங்கறதுதான் எங்களுக்கு அளவுகோல். இந்தியாவுல இருக்கக்கூடிய ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்கள் தனியே பிரிஞ்சபோற உரிமையை நாங்க அங்கீகரிக்கிறோம்.

தி.மு.க., தி.க. எல்லாம் தமிழ் தேசிய இனம்னு பேசறாங்க. ஆனா தமிழ்நாட்ல தமிழ் ஆட்சி மொழி கெடயாது. இன்னிக்கு ஒரு தெருவுக்கு பேர் மாத்தறதா இருந்தாகூட மத்திய அரசாங்கத்துக்கிட்ட அனுமதி வாங்க வேண்டியிருக்குது. மலேசியா, சிங்கப்பூர்ல தமிழ் ஆட்சிமொழியா இருக்குது. தமிழ்நாட்ல இல்லை.

தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்குள்ளேயே ஜாதி அடிப்படையில் மேல்ஜாதி, கீழ்ஜாதி என்பதாக, சுரண்டுகிற சுரண்டப்படுகிற பிரிவுகள் உள்ளன அல்லவா? நீங்கள் நிர்ணயிப்பது ஒட்டுமொத்தமாக இவர்கள் எல்லாரையும் உள்ளடக்கிய தமிழ்த் தேசிய இனமா?

வர்க்கப் போராட்டத்துல இந்தியாவில ஜனநாயகப் புரட்சியின் ஒரு அம்சமாதான் நாங்க தேசிய இன பிரச்சனையைப் பார்க்கிறோம். இது மட்டுமே வர்க்கப் போராட்டமா பார்க்கலே. அப்படித்தான் இதை பார்க்கணும். திராவிடர் கழகம் வர்க்கப் போராட்டத்த விட்டுட்டு வெறும் இனப் பிரச்சனையை உயர்த்தி பிடிக்கறாங்க. தமிழ் இனப் பிரச்சனைக்காக இருக்கற, சொல்லிக்கிற எந்தக் கட்சியுமே அதுக்காக எதுவும் செய்யல. கிட்டத்தட்ட திராவிட இயக்கக்

கட்சிகள் வளர்ந்ததே இந்தி எதிர்ப்பையும் வடவர் எதிர்ப்பையும் காட்டித்தான். அப்படிப்பட்ட கட்சிகள் இன்னிக்கு இந்திரா காந்திய யார் ஆதரிக்கிறதுன்னு போட்டி போட்டுக்கிட்டு எம்.ஜி.ஆரும் கருணாநிதியும் காலைப் பிடிக்கப் போறாங்க.

திருப்பத்தூர் தேர்தல்ல அவங்க கட்சி ஊழியர்களே இதை எதிர்த்தாங்க. இதுக்கு முன்ன அப்படி கெடயாது. இப்ப இது தமிழ்நாட்டு அரசியல்ல ஒரு ஆரோக்கியமான போக்கு. இது நீடித்தால், புரட்சிகரமான நிலைமைக்கு சாதகமா மாறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குது.

இனி போலீஸ் பற்றி. உங்கள் அரசியல் பார்வையில் நீங்கள் போலீசைப் பொது எதிரியாகக் கருதுகிறீர்களா? போலீசில் இருப்ப வர்களும் சாதாரண குடும்பங்களிலிருந்து வந்தவர்கள்தான். அவர்களுக்கும் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஸ்டிரைக் செய்கிறார்கள். சாதாரண வாழ்க்கைதான் வாழ்கிறார்கள். போலீஸ் என்ற ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி உங்கள் அணுகுமுறை என்ன?

ஓட்டுமொத்தமாக போலீஸ் என்ற அமைப்பு இன்று இந்தியாவில் ஆளும் வர்க்கத்துக்கு வேல செய்யக்கூடியதுதான். அதே சமயத்துல கீழ் நிலைல இருக்கக்கூடிய கான்ஸ்டபிள்கள் எல்லாம் சொந்த வாழ்க்கையைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகப் போயிருக்கறவங்கதான். அவங்கள எதிரியா பார்க்கல.

ஆனா ஓட்டுமொத்தமா இந்த அமைப்பைக் காப்பாற்றுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட போலீஸ் என்ற அமைப்பை தகர்த்தெறியணும் கறதுல எங்களுக்கு வேறுபாடு கிடையாது. போலீஸ் தேவைப்படாத காலகட்டமணு நான் சொல்லல. இப்ப சோசலிச சமுதாயத்துல போலீஸ் தேவைப்படாமலா இருக்கு? அந்த போலீஸ் எதுக்காக இருக்கு? மக்கள் சார்பா இருக்கணும். இன்னிக்கு இங்க அப்படி இல்ல. நிலப்பிரபுவுக்கும் தொழிலதிபருக்கும் ஆதரவா இருக்கு. ஆனா சாதாரண மக்களுக்கு ஆதரவா இல்ல. இந்த மாதிரி செய்யக்கூடாதுங்கறது ஒரு கான்ஸ்டபிள் விருப்பத்ல இல்ல. அதுதான் அமைப்பு.

அமைப்பைக் காப்பாற்றுவதில் போலீஸ், இராணுவம், நீதித்துறை, பார்லிமெண்ட் எல்லாம் இருக்குதுன்னு நாங்க சொல்றோம்.

நீதித்துறையால் சில பயன்களாவது உண்டு என்று அங்கீகரித்திருக்கிறீர்கள். போலீஸ் பற்றி?

இப்ப ஒரு கான்ஸ்டபிள் இருக்கான். ஒரு கைதிய அழைச்சுக்கிட்டு

போறான். அவன குடும்பத்லருந்து வற்றவங்ககூட பேசவைக்கறான்னு வெச்சக்கங்க. அது ஒரு மனிதாபிமானம். அதுக்கு மேல ஒண்ணும் கெடயாது.

ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் சொல்கிறபடி போலீஸ் நடந்துகொள்கிறது என்பது ஒரு கருத்து. இன்றைக்கு போலீஸ் சொல்கிறபடி ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் நடந்து கொள்வதாக ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது. அது பற்றி?

அதிகார வர்க்கம்தான் இன்றைய பார்லிமெண்டரி அமைப்புல எல்லாத்தையும் தீர்மானிக்குது. அதுல ஒண்ணும் சந்தேகம் கெடயாது. ஆனா திறமையுள்ள அரசியல்வாதிகள், அந்த அதிகார வர்க்க அமைப்புகளை ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்புக்குள்ள எக்ஸ்போஸ் ஆகாம காப்பாத்திக்கொள்ளாங்க. இந்திரா காந்தி அதிகாரவர்க்க அமைப்பை பேலன்ஸ் பண்ணினாலும், ஆனா அதை எதிர்த்து எதுவும் பண்ண முடியாது. அப்பிடி எதிர்த்தா இந்திரா க்ளோஸ். கருணாநிதி - எம்.ஜி.ஆர்... எடுத்துக்குவோம். கருணாநிதிக்கு நிர்வாக அனுபவம் உண்டு. அதிகாரிகள் கட்டுப்படுத்தற அனுபவம் உண்டு. எம்.ஜி.ஆருக்கு அது கெடயாது. அப்ப அவரு அதிகார வர்க்கத்தோட பிடிக்குள்ள சிக்கறாரு. அதோடு விளைவு ஒவ்வொரு நேரம் தன் கோட்பாடுகளுக்கே மாறாக அறிக்கை விடுவது எல்லாம் நடக்கிறது.

கடைசியாக ஒரு கேள்வி. ஒரு பக்கம் சிறைக் கொடுமைகள் போன்ற அனுபவம். மறுபக்கம் நீங்க யாருக்காக இவற்றையெல்லாம் மேற்கொள்வதாக நினைக்கிறீர்களோ, அந்தமக்கள் இதைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் இருக்கிறார்கள். உங்கள் மீது அனுதாபம் காட்டும் நிலையில் கூட அவர்கள் இல்லை. இந்த யதார்த்தம் உங்களுக்கு விரக்தியை ஏற்படுத்தவில்லையா?

அது அப்படி ஒண்ணும் இருக்க வாய்ப்பில்லை. அடிப்படையான விஷயங்கள்ல நம்பிக்கை இருக்கும்போது, சோர்வு ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கமுடியாது. தவறுக்குக் காரணம் என்னங்கறதுதான் முக்கியமே ஒழிய, அதைக் கறையறதுதான் முக்கியமே ஒழிய, இந்த மேலோட்டமா நடக்கற சம்பவங்கள் எதையும் தீர்மானிக்க முடியாது. தவறுகளை திருத்தும் போது இந்த சூழ்நிலையும் மாறும். வெளி எதிரியைவிட, உள் எதிரி அபாயகரமானவன்னு சொல்வாங்க இல்லியா? அழித்தது, பலவீனப்படுத்தினது எல்லாம் தவறு கள்தானே ஒழிய, எதிரியுடைய தாக்குதல் அல்ல. எத்தனையோ பேரை சுட்டுக்கொல்றதுனால பிரச்சனையைத் தீர்த்துர முடியுமா? அது சமூக பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியுமா?

வள்ளுவனின் தாயார் என்ன நினைக்கிறார்?

வள்ளுவனின் தாயார் திருமதி. வாலாம்பாள் கடந்த 10 வருடங்களாக கணவனை, மகன்களை, தமக்கையைப் பார்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு சிறையாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார். ஏறத்தாழ தன் முழு குடும்பமுமே நக்ஸலைட் இயக்கத்தில் இருப்பது பற்றி அவர் என்ன நினைக்கிறார்? வள்ளுவனைச் சந்தித்தபோது உடனிருந்த வாலாம்பாளும் உரையாடலில் கலந்துகொண்டார். அப்போது அவர் சொன்னவை:

தங்கறதுக்கு எடம் இல்லாதவங்க. வீடு இல்லாதவங்கனா இவுரே (கணவர் கலியபெருமான்) குடிசை போட்டுக் குடுத்துருவாரு. ஒரு தரம் பஞ்சாயத்துல, இல்லாதவங்களுக்கு குடிசை போட்டதை, ஆர்டர் வந்துச்சுனு பிரிச்சபோட்டு கூரை எல்லாத்தையும் எடுத்துட்டுப் போய்ட்டாங்க. இவுரு ஊர்லே இல்ல. இவுரு என்ன பண்ணாரு, போனாரு, அந்த ஆளுங்கள கூட்டிக்கிட்டுப் போய், கூரை எல்லாத்தையும் எடுத்தாந்து பிரிச்ச எடத்திலேயே திரும்பக் குடிசை கட்டிக் குடுத்துட்டாரு. இந்த மாதிரி சாதாரண ஜனங்க மத்தியிலே, அவரு நல்லவருதான். அவருக்காக அவரு எதுவும் பண்ணிக்கலே அப்பிடின்னு நெனச்சதால அவர யாரும் காட்டிக்குடுத்து, எதுவும் செய்யல.

சட்டத்துக்குள்ள போயி போயி எங்க வீட்டுக்காரருக்கெல்லாம் அதுக்குள்ள நடக்கற ஊழலைப் பார்த்து சட்டத்தை வெறுத்து அதுல நம்பிக்கையே போயிருச்சங்க. இப்ப பாருங்க ஸ்டேட்ல ஒரு எடத்துலருந்து இன்னொரு எடத்துக்கு நெல்லு கொண்டு போகக் கூடாதுனு இருந்துச்சு. எங்க பகுதிலருந்து சாதாரணமா, சாப்பாட்டுக்கு இல்லாதவங்க வாங்கிட்டுப் போவாங்க. ஆனா அவனப் புடிச்சதான் கடுமையா கேச போடுவான். கொள்ளையடிக்கிறதுக்காக, எடுத்துக்கிட்டுபோய் விக்கறதுக்காக செய்றவன்கிட்ட இலஞ்சம் வாங்கிட்டு அவன ஒண்ணும் செய்யறது இல்ல. இந்த அதிகாரிங்கன்லாம். இவுரு என்ன செய்வாரு? இவுரே கடத்திக் கொண்டுபோய் அந்தப் பக்கம் ஆள பத்திரமா விட்டுட்டு வருவாரு.

எங்க வீட்டுக்காரரு அரெஸ்ட் ஆயி கோர்ட்டுக்கு கொண்டு வந்தபோது இலட்சக்கணக்கான ஜனங்க திரண்டு அவரைப் பார்க்க காத்துக்கிட்டிருந்தாங்க. அதுபோய், எல்லாம் பயந்து, ஒதுங்கி நிக்கிற மாதிரி போய் இவுங்க குடுத்துக்கிட்டு வற்ற கோஷம். இவுங்க கோர்ட்டு வழக்க நடத்தமாட்டோம் அப்பிடிங்கறது. போலீசு எல்லாரையும் அப்புறப்படுத்திவிட்டான். அதிலிருந்து ஒரு பயம் உண்டாயிச்சு.

அவருக்குத்தாங்க நான் ஆரம்பத்லருந்தே கேஸ் நடத்தக் கூடாதுனுட்டாரு - கட்சி முடிவுப்படி, இவனுக்கு (வள்ளுவன்) செஷன்ஸ் முடிஞ்ச ஹைகோர்ட்டுக்கு வழக்கு வந்ததும், அதுக்கு மேல கேஸ் நடத்தக் கூடாதுனு கட்சியில சொல்லிட்டாங்க.

செஷன்சல இவனுக்கு தூக்கு குடுத்த பிறகு வழக்கு நடத்தக் கூடாதுனுட்டாங்க. அதுவரைக்கும் எனக்கு வழக்கு நடத்த சி.பி.ஐ.ல (இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி) உதவி செஞ்சாங்க. நான் சிரமப்படல. அப்பறம் சின்ன பிள்ளைக்காக (நம்பியார்) சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரைக்கும் போனேங்க. ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுட்டேன்.

இவங்க, எங்க வீட்டுக்காரருலாம் அப்ப வழக்கு நடத்தியிருந்தா, இவ்வளவு பாதிப்பு தண்டனை எல்லாம் வந்திருக்காது.

உள்ள போனதுக்கப்பறந்தாங்க (வள்ளுவன்) அரசியலுக்கு வந்தது. அதுக்கு முன்ன இவங்கல்லாம் எந்த கம்யூனிஸ்ட்லயும் சாதாரண உறுப்பினரோ, மேடலை பேசியோ, ஏதுங்கெடையாது, நானாவது, இவரு தொழிற்சங்கத்ல இருந்தப்பா - அப்ப இவருக்கு உடம்பு பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்ப சி.பி.எம்.ல இருந்தாரு. அஞ்சாவது நான் உண்ணாவிரதத்ல இவருதான் இருந்தாகணும்னு கட்சில சொல்லிட்டாங்க. சாப்பிடாம ஒரு வேள இருக்கக் கூடாதுனு டாக்டரு சொல்லியிருக்காரு. அவரு என்ன பண்ணாரு - எனக்காக நீ (உண்ணாவிரதம்) இருக்கணும். இல்லநான் இருப்பேன். கட்சி முடிவெடுத்தாச்சுனு சொல்லிட்டாரு. அப்பறம் நான் என்ன பண்ணுவேன். உணர்வுபூர்வமா அந்த அரசியலுக்காக நான் செய்யல (கணவருக்காக செஞ்சேன்). அன்றைக்கும் அதான் செஞ்சேன். இன்றைக்கும் அதான் செய்யறேன்.

ஏன் அப்படி? உங்களுக்கு அரசியல் தெரியாது என்பதாலா? அதில் ஈடுபாடில்லை என்பதாலா?

அவரு செய்யறது எல்லாம் எனக்குத் தெரியாம இல்ல. ஆனா தெரிஞ்சாலும் இவரு சி.பி.ஐ., சி.பி.எம்.லலாம் இருக்கும்போது ஒத்துழைச்ச எல்லாம் செஞ்சிருக்கேன். அப்ப அறப்போராட்டம் ஒண்ணு நடந்துச்சுங்க. இவரு அரசுட் ஆயிருந்தாங்க. நீங்க மன்னிப்பு எழுதிக் குடுத்திட்டு வரலாம்னாங்க. 'அந்த மாதிரி வர விரும்பறவங்க அனுப்பி வைச்சுருங்க. குடும்பத்ல ரொம்பக் கஷ்டப்படறதா சொல்றாங்க. ஆனா நீங்க மட்டும் எந்த நிலமை வந்தாலும் கடைசி வரைக்கும் அது மாதிரி மன்னிப்பு கேட்டு வரக்கூடாதுனு நான் அவருக்குக் கடிதம் எழுதினேன்.' சி.பி.எம்.ல அவரு இருக்கும்போது அது நடந்தது. அன்னிக்கு மட்டும் அவ்வளவு

உறுதியா இருந்தியே, இன்னிக்கு மட்டும் ஏன் பலவீனப்படறேன்னு கேப்பாரு. இன்னிக்கு ஓபனா இருந்து, எந்த காரியத்ல ஈடுபட்டு, இதுக்கு செத்தாலும் நான் அதுக்குப் பெருமைப்படறேன். ஆனா தலைமறைவா இருந்து ஒதுங்கி என்னமோ அவங்களுக்கும் திக்கு திக்குனு இருந்து, தங்கறவங்களுக்கும் பயம். இப்பிடியெல்லாம் மத்தவங்களும் பாதிக்கப்பட்டு அவுங்க வெறுப்புக்கு நாம ஆளாகாம, மக்களுக்காக நம்ம இருக்கும்போது, பகிரங்கமா நாம் எதுக்கு ஆளானாலும் சரி, செத்தாலும் சரி.

அப்பிடிதான் இன்னிக்கும் அபிப்ராயப்படறேன். அதுக்காகன்னா நானும் முன்னால நிந்து சாகறதுக்குக்கூட ரெடியா இருக்குறேன்.

ஆனா இது மாதிரி என்னால இந்த தலைமறைவாப் போய் நான் பட்ட கஷ்டங்கள் இருக்குது பாருங்க. இவனயும் விட்டுப் பிரிஞ்சுட்டேன். அவரயும் பிரிஞ்சுட்டேன். ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுட்டேன். அதுனால என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் எனக்கு அது பிடிக்கலீங்க.

கட்சி அரசியல், அரசியல் அதெல்லாம் எனக்கு ஒண்ணும் தெரியாதுங்க. ஆனா இந்த பொதுத்தொண்டு இதெல்லாம் ஏதோ நல்லதுக்காகத்தான் செய்யறாங்கங்குற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

- தீம்தரிகிட 15.4.1982